ਰਾਜਨ

ਬਨਾਮ

ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ,

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 321)

25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਜ਼ਾ/ਸਜ਼ਾ:

ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੁਆਫੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 395 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 3/25(1 ਏ) - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 307 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ (4 ਗਿਣਤੀਆਂ) ਅਤੇ 302 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ (3 ਗਿਣਤੀਆਂ) ਅਤੇ ਯੂ/ਐਸ. ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 27(3) - ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ - ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਹੋਲਡ: ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 27(3), ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ . 3/25 (1 ਏ) ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 302 ਅਤੇ 307 ਆਈਪੀਸੀ - ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 - ਐੱਸ. 432 ਅਤੇ 433.

ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੁਆਫੀ - ਰੋਕੀ ਗਈ: ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 432 ਅਤੇ 433 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. - ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ - ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 - ਐਸ. ਐਸ. 432 ਅਤੇ 433.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ਨੂੰ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤਿ-ਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1ਏ) ਅਤੇ 27(3) ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ***ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ* ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3/25(1ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 10][1044- ਡੀ-ਐੱਫ]

***ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ* (2016) 8 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 313 : [2016] 5 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 30 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।**

*** *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ* (2012) 3 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 346 : [2012] 4 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 608 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।**

2. ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁਆਫੀ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12][1047- ਏ]

3. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ "ਮਸ਼ਵਰੇ" ਦੀ ਲੋੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ, ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1 ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣੀ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14] [1047-ਸੀ-ਈ; 1048-ਡੀ]

4. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 3 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 4 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, **ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ ਅਤੇ *ਸ੍ਰੀਹਰਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੱਤਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। . ਪਰ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 15][1048-ਡੀ-ਐੱਫ]

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਸ੍ਰੀਹਰਨ ਉਰਫ ਮੁਰੂਗਨ ਐਂਡ ਹੋਰ (2016) 7 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ 1: [2015] 14 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 613 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

5. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਦਰਅਸਲ, ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 432 ਅਤੇ 433 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 432 ਅਤੇ 433 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। [ਪੈਰਾ 16 ਅਤੇ 17] [1048- ਜੀ-ਐਚ;1049-ਏ-ਬੀ; ਡੀ-ਐੱਫ]

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਵੀਰਾ ਭਾਰਤੀ 2019 (2) ਸਕੇਲ 225 - ਵੱਖਰਾ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਂ, ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 (3 ਗਿਣਤੀਆਂ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।) ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 (4 ਗਿਣਤੀ)। [ਪੈਰਾ 18][1049-ਈ-ਜੀ; 1050-ਡੀ-ਈ]

7. ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 1 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਛੋਟ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ. [ਪੈਰਾ 19][1050-ਈ-ਜੀ]

8. ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ- ਪੀ. 6) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 432 ਅਤੇ 433 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 20] [1050- ਜੀ-ਐਚ; 1051-ਏ-ਬੀ]

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2012] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 608	**ਵਿਲੱਖਣ**	**ਪੈਰਾ 6**
[2016] 5 ਐੱਸਸੀਆਰ 30	**ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ**	**ਪੈਰਾ 10**
[2015] 14 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 613	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 13**
2019 (2) ਸਕੇਲ 225	**ਵਿਲੱਖਣ**	**ਪੈਰਾ 17**

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 321।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇ. ਪਾਰੀ ਵੇਂਧਨ, ਸਿਧਾਰਥ ਅਈਅਰ, ਏਕਲਵਿਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਪਾਠਕ, ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਮਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਐਡਵ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐੱਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ.ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

1. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਸਲ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ 36 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

2. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਤੋਂ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਥਾਨੀਪੜੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 104/88 ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਪਿਚਾਇਕਰਾ ਗਰਾਊਂਡਰ ਦੇ ਘਰ ਡਕੈਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੈਰੀਕੇਡ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਗੰਨ ਨੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਚਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 (ਬੀ), 395, 353, 506 (2), 302 (3 ਗਿਣਤੀ), 307 (4 ਗਿਣਤੀ), ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 419, ਧਾਰਾ 307 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ w 149 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1ਏ.), 27(3) ਅਤੇ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਤਿਰੂਵੰਨਨਾਮਲਾਈ ਦੁਆਰਾ 25 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395, 302 (3 ਗਿਣਤੀ), 307 (4 ਗਿਣਤੀ) ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1ਏ) ਅਤੇ 27(3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 (4 ਗਿਣਤੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 (3 ਗਿਣਤੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਕੈਦ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

3. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 653 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2007, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਡੈਥ ਰੈਫਰੈਂਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/2007 ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ 3 ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ

4. ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ 14 ਜੂਨ, 2010 ਨੂੰ ਜੀ. ਓ (ਡੀ) 6033 ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਲਗਭਗ 8 ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਾਂ, ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਅਨੁਲਗ ਪੀ/6

ਮਿਤੀਃ 05.02.2018

ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਨੂੰ

1. ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ,
ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ,
ਸਕੱਤਰੇਤ, ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ ਫੋਰਟ,
ਚੇਨਈ

2. ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ
ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ,
ਵੈਨਲਸ ਰੋਡ, ਏਗਮੋਰ,
ਚੇਨਈ-600008.

3. ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ,
ਵੇਲੋਰ ਰੇਂਜ, ਵੇਲੋਰ

4. ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ,
ਵੇਲੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ,
ਵੇਲੋਰ।

ਤੋਂ
ਰਾਜਨ,
ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.,
'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
ਵੇਲੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ,
ਵੇਲੋਰ।

ਸਰ,

ਉਪ: ਰੀ. ਭਾਰਤ ਰਤਨ, ਪੁਰਾਚੀ ਥਲਾਈਵਾਰ ਦੀ ਜਨਮ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਡਾ. ਐੱਮ.ਜੀ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ, ਜੀ.ਓ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰ. 64, ਗ੍ਰਹਿ (ਪ੍ਰੀ IV) ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ. 01.02.2018.

ਰੈਫ. 1. ਐਲ.ਆਰ. ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ, ਨੰਬਰ 4369/ ਪੀ. ਐਸ. 1/2018-1, ਮਿਤੀ 02.02.2018।

2. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ - 2012 (3) ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 346

ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੇਲੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਉਮਰ ਕੈਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ 25.01.2007 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 26.02.2008 ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ - 2012 (3) ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 346 ਨੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਬਚੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਨੱਥੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੱਭੋ।

ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ,

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

ਰਾਜਨ।

ਨੱਥੀ

1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 26. 02. 2008।

2. 2012 (3) ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 346"

5. ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ:

“ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ:

ਏ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ/ਜਾਂ

ਬੀ) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਰੱਦ ਹੈ; ਅਤੇ/ਜਾਂ,

ਸੀ) ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮਿਤੀ 05.02.2018 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਡੀ) ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ***ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ*** ਕੇਸ ਵਿੱਚ 2016 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 61 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 11 ਅਕਤੂਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ 36 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੰਘੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ 29 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਸੀ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ***ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ,***[1] ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1ਏ) ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਕੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਚਲਾਓ।

7. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

8. ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾ. ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਰਡੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ, ਸਕੱਤਰੇਤ, ਚੇਨਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 30 ਜੂਨ, 2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ

---

[1](2012) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 346

ਰਾਜ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 1 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਅਤੇ 3 ਮਈ, 2018 ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਏ.ਕੇ.-47 ਮਸ਼ੀਨ ਗਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਕਸਾਹਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 (3 ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ) ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 307 (4 ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ), ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

9. ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

10. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ***ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਉਕਤ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1ਏ) ਅਤੇ 27(3) ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ***ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ*** ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਜ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3/25(1ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ. ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣੇ ਸਨ।

11. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ

---

[2](2016) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 313

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7 ਸਾਲ ਅਤੇ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 23 ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 34 ਅਤੇ 35 ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

> "23. ਸੰਸਦ, ਇਹ ਧਾਰਾ 427(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਉਮਰ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 427 (2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 3 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਕ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 31 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 31 ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 427(2) ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31(1) ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਸੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਣਗੀਆਂ (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ) ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵੀ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।**
>
> xxx xxx xxx xxx xxx
>
> xxx xxx xxx xxx xxx

---

[3](1991) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 304

34. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਈ ਕਤਲਾਂ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੈਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।**

35. ਅਸੀਂ, ਵੱਖ ਹੋਣ ਵੇਲੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। **ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।** ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ. ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ। **ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲੇਗੀ।** ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੈਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

13. ***ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ ਉਰਫ ਮੁਰੂਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰ***[4],ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ। ਸੱਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਸਵਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ "ਮਸ਼ਵਰੇ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ (vii) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ "ਮਸ਼ਵਰੇ" ਦੀ ਲੋੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ, ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1A) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣੀ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਅਸੀਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਸਟਿਸ ਉਦੈ ਯੂ. ਲਲਿਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ (vii) 'ਤੇ, ਜਸਟਿਸ ਕਲੀਫੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੈਰਾ 215 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

> "215. ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਲਿਨੀ 5 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3(3), 3(4) ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ, ਪਾਸਪੋਰਟ ਐਕਟ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫੀ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਘੱਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਸਨ, ਜੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ, ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਭੁਗਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਹੈ।** ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

---

[4](2016) 7 ਐੱਸ.ਸੀ.ਐੱਸ.ਸੀ. 1

[5](1999) 5 ਐੱਸ.ਸੀ.ਐੱਸ.ਸੀ. 253

ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XVI ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 299 ਤੋਂ 377 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੂਚੀ 3 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 1 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 73 ਅਤੇ 162 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 307 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

15. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 3 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 4 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ***ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ*** (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ***ਸ਼੍ਰੀਹਰਨ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੱਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ. ਪਰ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

16. ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ***ਰਾਮ ਸੇਵਕ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ***ਰਾਮ ਸੇਵਕ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਦਰਅਸਲ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 432 ਅਤੇ 433 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ।

17. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਿਰ ***ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਵੀਰਾ ਭਾਰਤੀ***[6] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 396 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜੇਲ੍ਹ ਨਿਯਮ, 1983 ਦੇ ਨਿਯਮ 341 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 (3 ਗਿਣਤੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 307 (4 ਗਿਣਤੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 432 ਅਤੇ 433 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫ਼ਸਰ, ਮਦੁਰਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦੁਰਾਈ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ:

---

[6]2019 (2) ਸਕੇਲ 225 (2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ No.120 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 22 ਜਨਵਰੀ, 2019 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ)

"4) 20.01.2010 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

i. ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕਾ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਂਗਲਪੇਟ ਸਥਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੈਂਪ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ii. ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫ਼ਸਰ, ਮਦੁਰਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦੁਰੈ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

iii. ਇਸ ਕੈਦੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,

iv. ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਹੈ।

5) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ, ਵੇਲੋਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦੀ ਨੰਬਰ 23736, ਰਾਜਨ ਐਸ/ਓ ਰੰਬਿਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਵੇਲੋਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ, ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 302 (3 ਗਿਣਤੀ) ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 (4 ਗਿਣਤੀ)।

19. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 1 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 307 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਛੋਟ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

20. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 5 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 432 ਅਤੇ 433 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

21. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Floor
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669